

Arrestnummer C/ / 2018
Repertoriumnummer 2018 /
Datum van uitspraak 25 april 2018
Roinummer 2017/CO/699
Notienummer parket-generaal

urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001133560-0001-0016-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

564

krantendrager

geboren te

, op

wonende te

Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Leonce Eraly, advocaat bij de balie
Leuven

1. Ten laste gelegde feiten

Te

van minstens 18 september 2012 tot 5 juli 2016,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1 ° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

op het perceel aldaar gelegen

gekadastreerd als

met een (globale) oppervlakte van

eigendom van (°) ingevolge akte verleden op

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning,

hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd, in woonuitbreidingsgebied,

artikel 4.2.1.5°a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk:

het opslaan van allerlei materialen, afval en afgedankte voertuigen, waaronder metalen tanks, hopen grond en zand, houten paletten, rollend materieel bestaande uit een tractor, kraan, vrachtwagen en aanhangwagen, houten balken en stronken, ijzerafval en ijzerdraad, allerlei bouwafval en metaalafval, steenpuin e.d.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van :

Ref.:

Bedrag:

(get) Hypotheekbewaarder, |

Eigendom: akte van afstand verleden voor notaris | ; te | , opgesteld op :

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 22 mei 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

...

* Op het proces-verbaal van terechtzitting d.d. 24 april 2017 werd door het Openbaar Ministerie een materiële vergissing in de dagvaarding opgeworpen, namelijk "woonuitbreidingsgebied" dient te worden gelezen als "agrarisch gebied".

Beklaagde werd in de mogelijkheid gesteld zich hierop te verdedigen.

...

Herstelt de materiële vergissing in de dagvaarding zoals voormeld.

VEROORDEELT:

- beklaagde [REDACTED] hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een geldboete van VIJFHONDERD EUR.

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden,

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 146,79 EUR op heden en tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat de geldboete van 500 EUR, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 3000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 500,- EUR;

Beveelt dat het perceel te [REDACTED] [REDACTED] gekadastreerd als [REDACTED] in haar oorspronkelijke staat zal hersteld worden, namelijk door het verwijderen van al het materiaal, materieel en afval (houtafval, grote stronken hout, steen, bergen grond/zand, oud ijzer, bouwafval, houten blokken, ...) en

door het verwijderen van het rollend materieel/voertuigen, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente | | , in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente | | ; de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 22 mei 2017 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 20 juni 2017 door de beklaagde | | tegen al de beschikkingen
- op 21 juni 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 20 juni 2017 door de beklaagde | |
- op 21 juni 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De in eerste aanleg neergelegde conclusie en stukken, waarnaar de beklaagde heeft verwezen, werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid en de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd in deze zaak tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

4.2. Omvang van het hoger beroep

PAGE 01-00001133560-0006-0016-01-01-4

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de schuldigverklaring, de eventuele strafmaat en de herstellvordering.

5. Voorafgaand:

5.1. Verbetering materiële vergissing

De eerste rechter heeft terecht de materiële vergissing in de dagvaarding verbeterd waarbij "*woonuitbreidingsgebied*" dient gelezen te worden als "*agrarisch gebied*".

Het hof bevestigt deze verbetering van de materiële vergissing.

5.2. Wetswijzigingen sinds de feiten en de blijvende stafbaarheid

1. De door het decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie artikel 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in artikel 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning normaal gezien in werking zou zijn getreden op 23 februari 2018.

Echter ingevolge artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, met uitzondering van artikel 145, tweede lid, in werking getreden op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1 van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt met betrekking tot onderhavige zaak als volgt:

“De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;”

4. De feiten waarvoor beklagde vervolgd wordt maken een inbreuk uit op het artikel 4.2.1.5°.a) (een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Deze feiten zijn strafbaar gebleven, weliswaar thans op grond van artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO) ingevolge het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en de strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

6. Motivering ten gronde

6.1. Op strafrechtelijk gebied

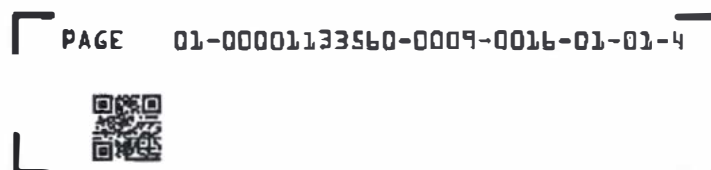
1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd, overgenomen en aangevuld als volgt.

Het hof stelt vast dat de beklaagde zijn verweer, dat werd gevoerd voor de eerste rechter, enkel herhaalt en geen nieuwe middelen ontwikkelt in hoger beroep. Hij verwijst ook naar de in eerste aanleg neergelegde conclusie. Dit verweer werd nochtans pertinent beantwoord door de eerste rechter.

De verwijzing naar het gebruik van het perceel door hemzelf en door zijn zoon voor het houden van enkele koelen en het houden van voedselvoorraden voor deze dieren is niet relevant. Dit maakt ook niet het voorwerp uit van feitelijke omschrijving van de tenlastelegging. Dat tijdens de incriminatieperiode allerlei materialen, materieel en afval lagen opgeslagen op het terrein, zoals opgesomd in de tenlastelegging, staat vast aan de hand van de vaststellingen en de verschillende foto's die doorheen het opsporingsonderzoek werden genomen. De beklaagde blijft voorhouden dat de aanwezigheid van deze materialen noodzakelijk is voor de bouwwerkzaamheden aan zijn woning en dat dit een voorlopige situatie is. Met 'gewoonlijk gebruik', in de zin van de artikelen 4.2.1, 5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van goederen, maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is. Het misdrijf bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt. De eerste rechter heeft in dat verband terecht gewezen op het feit dat de beklaagde reeds op 18 september 2012 in kennis werd gesteld van het feit dat hij geen vergunning had voor de opslag van de materialen. Doorheen het opsporingsonderzoek dat jarenlang duurde is geen verandering gekomen aan deze situatie en uit de eigen verklaring van de beklaagde en zijn houding naar de politiediensten blijkt duidelijk dat beklaagde er ook bewust voor koos om het terrein aldus gewoonlijk te gebruiken voor de opslag van de materialen. Zijn persoonlijke omstandigheden, zoals geschetst in conclusie en ter terechtzitting, kunnen de feiten niet rechtvaardigen of verschonen.

2. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten die getuigen van een eigengereid optreden zonder respect voor de stedenbouwkundige regelgeving,
- de persoonlijke omstandigheden en levenssituatie van de beklaagde zoals geschetst in conclusie en ter terechtzitting.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel bij de beklaagde de onterechte indruk zou wekken dat de overtreden wetgeving slechts een administratieve formaliteit zou betreffen. Bovendien moet rekening worden gehouden met het gegeven dat uit de stukken van het strafdossier blijkt dat de situatie, tot vandaag, niet is geremedieerd.

Daarom werd aan de beklaagde door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd onder de vorm van een geldboete van 500 euro, opgelegd met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een proeftijd van 3 jaar.

De omvang van de opgelegde geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten, en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

6.2. De herstellordering

1. Het college van burgemeester en schepenen heeft op zijn zitting van 6 oktober 2015 besloten om het herstel in oorspronkelijke staat te vorderen, te weten:

- verwijderen van al het materiaal, materieel en afval
 - * houtafval
 - * grote stronken hout
 - * steen
 - * bergen grond/zand
 - * oud ijzer
 - * bouwafval
 - * houten hokken
 - ...

- verwijderen van het rollend materieel/voertuigen

onder een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in uitvoering van de gerechtelijke herstelmaatregel.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft zich aangesloten bij deze herstellvordering per brief van 9 oktober 2015.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende positief advies over de herstellvordering op 1 december 2015.

De herstellvordering werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie op 18 december 2015.

2. Huidig artikel 7.7.5 VCRO bepaalt dat vanaf de inwerkingtreding van titel VI, hoofdstuk III, afdeling 1, zoals gewijzigd bij artikelen 55 tot en met 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning - dit is vanaf 1 maart 2018 - de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur de taken en bevoegdheden overnemen die voor de inwerkingtreding door het college van burgemeester en schepenen werden waargenomen in het kader van titel VI van deze codex, en dat ze de herstellvorderingen voortzetten die door het college van burgemeester en schepenen werden ingeleid bij het openbaar ministerie of voor de burgerlijke rechter.

3. Het sinds 1 maart 2018 in werking getreden artikel 6.3.1 VCRO bepaalt in §1 dat naast de straf de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, beveelt een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

- 1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
- 2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- 3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

In casu is het gevolg van het misdrijf niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening zodat enkel de tweede of derde herstelmaatregel aan de orde zijn. De voorliggende herstellvordering is immers gemotiveerd vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening. In dat verband kan verwezen worden naar het advies van de Hoge

Raad voor het Handhavingsbeleid die overwoog dat het gestapeld materiaal, materieel, afval en de geparkeerde voertuigen het perceel een slordige aanblik geven wat visueel storend is ter plaatse. Dergelijk gewoonlijk gebruik van het perceel als stortplaats en opslagplaats is functioneel niet inasbaar ter plaatse en naar ruimtegebruik onaanvaardbaar in een agrarische context en staat haaks op de agrarische structuren binnen de onmiddellijke omgeving. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid overwoog verder dat door het voortschrijdend karakter van het gewoonlijk gebruik de plaatselijke ruimtelijke ordening alsmear verder wordt bezwaard, zodat vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening de beoogde herstelmaatregel noodzakelijk is. Het hof sluit zich aan bij deze overwegingen. Enkel het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand kan naar het oordeel van het hof volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.

4. De gemotiveerde herstellvordering van 18 december 2015 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [redacted], na positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

5. Op grond van huidig artikel 6.3.1, §4 VCRO bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank, op vordering van de bevoegde overheid, ook een dwangsom bepalen.

Het college van burgemeester en schepenen vorderde in zijn herstellvordering een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

De termijn voor het herstel wordt bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Bij de bepaling van deze termijn heeft het hof rekening gehouden met de omvang van de werken en de tijd die reeds verstreken is sedert de eerste vaststellingen waarvan beklagde gebruik had kunnen maken om vrijwillig over te gaan tot herstel.

Het is gepast om ook een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 25 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn van 1 jaar, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren

vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagde en niet aan de bevoegde overheid. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

6. Op grond van huidig artikel 6.3.4, §1 VCRO beveelt dit arrest dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde als de plaats niet binnen de door dit arrest gestelde termijn in de vorige toestand wordt hersteld.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 van het Strafwetboek
- 4.2.1.5°.a), 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- 4.2.1.5°.a), 6.2.1.lid 1.1°, 6.2.6, 6.3.1.§§1, 4 en 6, 6.3.2, 6.3.3, 6.3.4.§1, 6.3.10, 7.7.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- art. 296, 397 van het decreet van 25 april 2014
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt de door de eerste rechter doorgevoerde verbetering van de materiële vergissing in de dagvaarding zoals vermeld onder punt 5.1.;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis, met deze toevoeging dat de beklaagde tevens veroordeeld wordt tot betaling aan het begrotingsfonds voor de juridische tweede lijnsbijstand van een bijdrage van TWINTIG EURO;

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering, ingesteld door het college van burgemeester en schepenen en op grond van artikel huidig artikel 7.7.5. VCRO voortgezet door de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en waarbij de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zich heeft aangesloten, gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen van het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, hetgeen volgende werken impliceert:

- verwijderen van al het materiaal, materieel en afval

- * houtafval
- * grote stronken hout
- * steen

PAGE 01-00001133560-0014-0016-01-01-4

- * bergen grond/zand
- * oud ijzer
- * bouwafval
- * houten hokken

...

- verwijderen van het rollend materieel/voertuigen

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt op grond van huidig artikel 6.3.4, §1 VCRO dat, als de plaats niet binnen de door dit arrest gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen, afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de overheid, die het arrest uitvoert, heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de burgemeester/gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur/gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VUFGENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 239,70 euro.

PAGE 01-00001133560-0015-0016-01-01-4

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

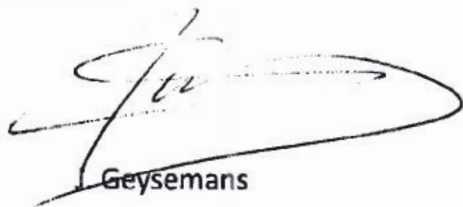
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 25 april 2018

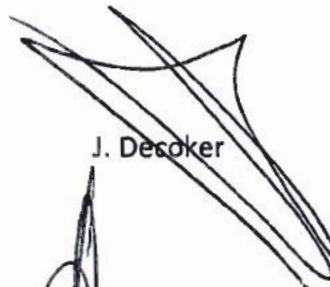
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

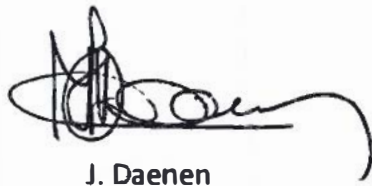
met bijstand van griffier J. Geysmans

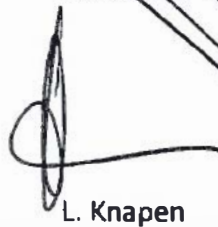
Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

